

Titel: Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.

Citation: "Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.", i *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3*, J.R. Thiele, 1772, s. 78. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_003-shoot-w2_003_011_p78_bZONE1215514/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Den Sex og Tredivte Samtale

den 27 April.

Hr. Münter kom denne Gang under Geleide af Hr. General-Lieutenant von Hoben, som vilde være tilstode ved Struensæes Communion.

Greven som imodtog sin Dom uden minste kiensdelig Bevægelse, blev ved denne høitidelige Erindring om Jesu, saa bevøget, at han saa godt som stod hen i Taarer. Hr. Münter, bevidner aldrig at have seet en Taar i hans Øine, naar de have talet om hans Ulykke og Død, men over sine Synder, over den Elendighed, fornemmelig den moralske, han har strættet andre i, over Guds Kiærlighed imod ham og det hele menneskelige Kiøn, har han (siger Hr. Münter,) ofte grædt mere end jeg selv vilde have troet, ifald jeg ei selv havde seet det.

Da den hellige Forretning med Ven var besluttet, bad han Hr. Kommandanten om Tilladelse, at han maatte bortskianke de smaa Ting af Sengelædet og Linnet, som han havde og de saa Vænger som vare blevne tilovers, af den Rirdaler han daglig bekom. Nu har jeg ingen Eiendom, sagde han; men salde Hr. Münter ham ind i Taler, den ædelste Gave som Gud har anbetroet ham, den udødelige Siel, er ene og allene Evers og Guds.

Herpaa tog han paa en meget bevøgelig Maade Afsked med Kommandanten, talkede ham for alt bevist Gode, og erklærede at han aldrig havde nægtet ham nogen Velvillighed, som var tilladt at bevise ham. Den ærværdige gamle Herre forlod ham med de Ord:

Jeg